

Dosarul nr. 3ra-498/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – G. Stratulat

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, E. Fistican,

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la acțiunea Marinei Sorescu împotriva Inspectoratului General
al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ilegală a
răspunsului obligarea plății indemnizației lunare pentru creșterea copilului și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 19 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

Marina Sorescu la data de 17 mai 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General
al Poliției, prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul nr. 34/2-S-
110/16 din 06 mai 2015, obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului
Melisa Sorescu, lunar a câte 30 % din venitul mediu lunar de 5 691, 03 lei realizat de
către soțul acesteia Octavian Sorescu pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului,
încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 02 aprilie 2010 a
înregistrat căsătoria cu Octavian Sorescu, iar la data de 09 aprilie 2016 s-a născut
fiica Melisa Sorescu, reclamanta nefiind angajată în câmpul muncii, aflându-se la
întreținerea soțului.

Începând cu data de 05 martie 2013 Octavian Sorescu este angajat în bază de
contract în cadrul DP al mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției, unde
activează până în prezent.

În opinia reclamantei aceasta beneficiază de dreptul de a i se achita indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă, acordată soției aflată la întreținerea soțului din venitul lunar al acestuia, de la locul de muncă.

Potrivit Legii nr. 289 – XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale cuantumului lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art. 7, dar nu mai puțin de 400 lei pentru fiecare copil.

La data de 25 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului în mărime de 30 % din venitul mediu realizat de către soțul Octavian Sorescu pe parcursul a 6 luni până la nașterea copilului.

Prin răspunsul nr. 34/2-S-110/16 din 06 mai 2016 i s-a comunicat, că aceasta potrivit Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul Polițistului nu beneficiază de indemnizația de la locul de muncă a soțului.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 10 octombrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a recunoscut ilegal răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-S-110/16 din 06 mai 2016, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției la plata în beneficiul Marinei Sorescu a indemnizației pentru creșterea copilului Melisa Sorescu, lunar câte 30 % din venitul mediu lunar de 5 691,03 lei, realizat de către soțul Octavian Sorescu, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Marinei Sorescu cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 500 lei (f.d. 30, 32-36).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 13 octombrie 2016 Inspectoratul General al Poliției a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 39, 50-55).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 19 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 10 octombrie 2016 (f.d. 69,70-78).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 06 martie 2017 Inspectoratul General al Poliției a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d. 83-90).

La data de 06 aprilie 2017 Marina Sorescu a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat (f.d. 96).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 ianuarie 2017. Recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției la data de 06 martie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerul Afacerilor Interne împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017 în pricina civilă la acțiunea Marinei Sorescu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ilegală a răspunsului, obligarea plății indemnizației lunare pentru creșterea copilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală